

[Gustav Pedersen.]

med det Formaal senere at nedbringe Gælden til Banken, kan antagelig heller ikke give Anledning til Divergens mellem de Partier, som ønsker at medvirke til Marshall-Planens Gennemførelse. Det vilde være en daarlig Tjeneste at gøre os selv, om vi anvendte disse Beløb til at forøge Pengeomsætningen eller Seddelmængden. Hvis vi benyttede de Midler, vi fik stillet til Raadighed gennem disse Overførsler, der bestragtes som Gave, paa den Maade, at vi udsendte de paagældende Varer og lod Betalingen gaa ind i selve Pengeomløbet, vilde det jo føre netop til det modsatte af det, vi nu har tilstræbt gennem det sidste Par Aar: at skabe mere Balance mellem Seddelmængden og Varemængden. Selv om der i noget større Udstrækning, end vi har Lov til at være helt sikre paa, gennem disse Tilførsler skulde komme flere Varer paa Markedet, kan Formaalet i alt Fald ikke være samtidig at forøge Seddelmængden og dermed opretholde det samme Misforhold, som eksisterer paa nuværende Tidspunkt. Derfor vil jeg tro, at denne mere praktiske Udformning af Administrationen af en Del af Marshall-Hjælpen er i nøjeste Overensstemmelse med de Ønsker, vi har her i Landet.

Artikel V, hvor der forudsættes, at der fra dansk Side kan finde Leverancer Sted til De Forenede Stater, for saa vidt vi raader over Varer, som man mangler i Amerika, kan antagelig heller ikke give Anledning til Bekymring. Jeg havde nær sagt, at det er netop det, vi i de senere Aar har ønsket, for at faa en Eksport til et Land, hvor man faar Betaling i en haard Valuta. Der kunde være Grund til Ængstelse, hvis det drejede sig om en Eksport af Varer, vi ikke kunde undvære, men da der netop i Artiklen er taget Forbehold med Hensyn til vor egen Forsyning, kan der sikkert ikke være Grund til Ængstelse.

Bestemmelserne i Artikel VII om Fremskaffelse af Oplysninger og de tilsvarende Bestemmelser i næste Artikel om Offentliggørelse af Oplysninger vedrørende Anvendelsen af Marshall-Hjælpen og de Midler, der i den Anledning kommer til det danske Samfunds Raadighed, vil jeg anse for naturlige. Vi har aldrig ønsket at sætte et Jerntæppe omkring Danmark. Vi har ikke ønsket, at vort økonomiske Liv skulde være noget gedulgt; der har i alle Forhold, saa vidt det overhovedet har været gør ligt, været tilstræbt fuld Offentlighed med Hensyn til Statens økonomiske Politik. Jeg kan daarligt tænke mig, at der skulde være nogen, der har ønsket en anden Tilstand

her i Landet, og naar vi alle ønsker, at de Dispositioner, der foretages i Samarbejde med Staten, er fuldt offentlige og tilgængelige for enhver, bliver der i disse to Afsnit i Virkeligheden ikke noget Spørgsmaal, som kunde give Grund til, at vi skulde være betænkelige ved Overenskomsten.

Jeg skal saa som det sidste af det, der kan være Grund til at omtale i Forbindelse med Overenskomsten, nævne Spørgsmaalet om De Forenede Staters Adgang til gennem Repræsentanter her i Landet at følge den økonomiske Udvikling. Jeg er ikke utilbøjelig til at tro, at der fra visse Sider vil være den Opfattelse, at her skulde være noget i Retning af Formynderi. Jeg tror, at en saadan Ængstelse er overdrevet. Jeg kan ikke se, at det skulde være nedværdigende for Danmark, at De Forenede Stater paa nært Hold vil følge det Genopbygningsarbejde, som de maa finansiere og i ikke ringe Udstrækning yde Tilskud til. Det er givet, at vi ikke ønsker denne Repræsentation større end strengt nødvendigt, og jeg kan i øvrigt daarligt tænke mig, at De Forenede Stater ønsker at blæse en saadan Repræsentation op til noget urimeligt, men Adgangen til at følge Genopbygningsarbejdet er hverken noget urimeligt eller uanstændigt, naar man tager i Betragtning, at det, der er Tale om her, er Gennemførelsen af et Samarbejde hen imod et Maal, som vi alle er enige om.

Saa bliver Spørgsmaalet tilbage, hvad Marshall-Hjælpen kommer til at betyde, og her vil det sikkert være rigtigt, at man paa Forhaand advarer imod at overdrive Forventningerne om de øjeblikkelige Virkninger. Det kan godt være, at der er Mennesker, som, naar de læser de store Tal, der her er Tale om, regner med, at nu skulde det strømme ind med alle de Varer, som vi har sukket efter baade i Besættelsesperioden og i Tiden derefter. Over for en saadan Optimisme vil der sikkert være Grund til at gøre opmærksom paa, at det ikke er sandsynligt og i og for sig heller ikke Meningen, for selv om der er Tale om store Beløb, i hvert Fald i Sammenligning med de Tal, vi normalt arbejder med, er det ikke saadan, at vi kan fjerne vore Vanskeligheder ved, at vi bare giver os til at importere en Mængde Forbrugsvarer og saa, naar de er anvendt, i Virkeligheden er lige vidt. Meningen med Marshall-Planen, det, der gaar gennem alle dens Faser, er Genopbygningen, altsaa, at det, vi i første Række skal have gennem Marshall-Planen, er de Varer, som skal genopbygge, udvide og udvikle vort Produktionsapparat.